

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1957-1958.

11 MAART 1958.

BEGROTING van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg voor het dienstjaar 1958.

AMENDEMENT VOORGESTELD DOOR DE HEER HERMANS.

HOOFDSTUK II. TOELAGEN.

Art 21. — Toelagen voor sociale voorzorg.

6° Toelage om bij te dragen tot de verwezenlijking van het financieel evenwicht van het stelsel van kinderbijslag voor werkgevers en niet-loonarbeiders.

Het krediet brengen van :

« 105 000 000 frank ».

op :

« 289 200 000 frank ».

(Vermeerdering met 184 200 000 frank.)

VERANTWOORDING.

De Commissie voor het onderzoek en de verbetering van het stelsel van de kinderbijslag aan de niet-loontrekkenden heeft in haar verslag voorgesteld, ten einde de inspanning van de Staat in het stelsel der kindertoeslagen aan niet-loon.rekkenden proportioneel gelijk te maken aan deze van het stelsel der loontrekkenden, de Staatstoelage te verhogen met 184,2 miljoen frank.

In het wetsontwerp neergelegd door de heer Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg, de heer A. Delattre, en hetwelk geleid heeft tot de wet van 10 juni 1937 die de kindertoeslagen uitbreidt tot de zelfstandige arbeiders, staat in het onderzoek der artikelen onder artikel 7 duidelijk vermeld, wat men betreffende de Staatstoelagen heeft gewild : « De bepaling van artikel 7, littera a, voorziet de toekenning door de Staat van een subsidie om de uitvoering van de nieuwe wet

Zie :

4.XVIII (1957-1958) :

— N° 1 : Begroting door de Senaat overgezonden.

Chambre des Représentants

SESSION 1957-1958.

11 MARS 1958.

BUDGET du Ministère du Travail et de la Prévoyance Sociale pour l'exercice 1958.

AMENDEMENT PRÉSENTÉ PAR M. HERMANS.

CHAPITRE II. SUBVENTIONS.

Art. 21. — Subventions de prévoyance sociale.

6° Subvention destinée à contribuer à la réalisation de l'équilibre financier du régime d'allocations familiales pour employeurs et travailleurs non salariés.

Porter le crédit de :

« 105 000 000 francs ».

à :

« 289 200 000 francs ».

(Majoration de 184 200 000 francs.)

JUSTIFICATION.

La Commission pour l'étude et l'amélioration du régime des allocations familiales aux non-salariés a proposé, dans son rapport, de porter la subvention de l'Etat à 184,2 millions de francs, en vue d'égaliser proportionnellement la contribution de l'Etat au régime des allocations familiales aux non-salariés avec celle du régime des allocations familiales aux salariés.

Le projet de loi déposé par M. A. Delattre, Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale de l'époque et ayant abouti à la loi du 10 juin 1937 étendant les allocations familiales aux travailleurs indépendants, déclare expressément, à propos de l'article 7, quelle a été l'intention du législateur en ce qui concerne les subventions de l'Etat : « La disposition de l'article 7, lettre a, prévoit l'octroi par l'Etat, d'une subvention destinée à encourager l'exécution de la nouvelle loi. Cette

Voir :

4.XVIII (1957-1958) :

— N° 1 : Budget transmis par le Sénat.

te bevorderen. Bedoelde subsidie zal niet worden genomen op het bedrag van deze welke de Staat krachtens artikel 52 van de wet van 4 augustus 1930 moet verlenen. Maar het spreekt vanzelf dat de Regering voor een billijk verband zal zorgen tussen het bedrag van beide subsidies, verband dat, bij voorbeeld zal berusten op het vermoedelijk getal huisgezinnen die aangewezen zijn om onderscheidenlijk de voordelen bij de ene en de andere wet voorzien te genieten ».

De geachte heer Troclet heeft in de zitting van de Senaat van 21 mei 1952 een amendement verdedigd waarbij hij voorstelde de Staatssubsidie van 105 000 000 frank te verhogen met 200 000 000 frank en dus te brengen op 305 000 000 frank.

Hij verdedigde zijn amendement als volgt: « Om definitieve klaarheid te brengen in de toestand, zou men de kinderbijslagen gelijk moeten maken. Het lijkt ons immers onverdedigbaar verschillende bijslagen toe te kennen voor kinderen van een zelfstandige en voor die van een loontrekkende ».

Indien ons amendement aanvaard wordt zouden b.v. vanaf het derde kind vergoedingen kunnen worden uitgekeerd die ongeveer gelijk zijn met deze die vóór de verhoging voorzien in het koninklijk besluit van 10 april 1957 toegekend werden aan de loontrekkende.

subvention ne sera pas prélevée sur le montant de celle que l'Etat est tenu d'accorder aux termes de l'article 52 de la loi du 4 août 1930. Mais il va sans dire qu'entre les montants des deux subventions le Gouvernement ménagera un rapport équitable basé, par exemple, sur le nombre approximatif des familles appelées à bénéficier respectivement de l'une et de l'autre loi ».

M. Troclet a défendu en séance du Sénat du 21 mai 1952 un amendement proposant d'augmenter de 200 000 000 de francs la subvention de l'Etat de 105 000 000 de francs et de la porter ainsi à 305 000 000 de francs.

Il a défendu son amendement comme suit: « Enfin, pour nettoyer définitivement la situation il faudrait en arriver à l'égalisation des allocations familiales. Il paraît, en effet, insoutenable que l'on prévoie des allocations différentes pour les enfants d'un travailleur indépendant et pour ceux d'un salarié ».

Si l'amendement est adopté, il serait possible d'octroyer, par exemple à partir du troisième enfant, des allocations sensiblement égales à celles accordées aux salariés avant l'augmentation prévue par l'arrêté royal du 10 avril 1957.

F. HERMANS.